



Přejeme hodně pohody v
letních měsících a také
načerpání nových sil o
prázdninách.

Školské odbory

Jiří Barták: Bylo třeba otevřít debatu o ochraně učitelů

Místopředseda Poslanecké sněmovny Jiří Barták (AUTO), pod jehož záštitou se konal seminář Učitel jako lovná zvěř, odpověděl Týdeníku ŠKOLSTVÍ na následující otázky:

1. V době, kdy školství řeší koncepční, finanční a výukové problémy, jste se rozhodl otevřít problém, který školy signalizují, ale stát se jím nezabývá. Proč?

Když jsem se rozhodoval o možnosti vstupu do vysoké politiky, velkým motivátorem byla možnost přispět ke změně aktuálního pohledu na učitelskou profesi. Učitelem a posléze i zástupcem ředitele na základní škole jsem se stal před necelými deseti lety. Předtím jsem se částečně věnoval vzdělávání dospělých. Základní školu jsem si pamatoval ze svého mládí i ze školní docházky svých dětí, ale teprve příchodem a zapojením se do výuky jsem se dostal pod povrch. Řešil jsem nejen chování žáků navzájem, ale i chování žáků vůči pedagogům a nepedagogickým zaměstnancům školy nebo chování rodičů vůči pedagogům. Mnohokrát jsem byl, zvláště přístupem rodičů k výtkám na nevhodnost chování dětí, nepříjemně překvapen. Rodičům chyběly elementární základy slušného chování, byl vyvíjen nátlak tím, kam až to „poženou“, či přítomností právníka. Tady je role státu velmi omezená, záleží na osobní statečnosti pedagogů, vedení škol a podpoře zřizovatelů. Jinak doporučuji všem nový jihokorejský seriál na Netflixu My vás naučíme — je vidět, že vztahy mezi žáky, mezi žáky a pedagogy či mezi pedagogy a rodiči řeší i ve vzdálených zemích.

2. Čím si vysvětlujete, že narůstá počet incidentů, kdy rodiče vyhrožují učitelům, narůstá tlak na pedagogy, aby ustupovali, „neprovokovali“ a vyhýbali se konfliktům? Dochází k určité šikaně učitelů žáky i rodiči, často s využíváním sociálních sítí.

Myslím si, že problémem je klesající prestiž učitelské profese ve společnosti. Díky internetu a AI si mnozí stále více myslí, že se vše dá najít na webu. Výkon pedagogické práce se i v rámci HDP řadí do oblasti služeb, mnozí si však pletou poskytovatele služeb se sluhou. Ale i kdyby to tak bylo, vzpomeňme na Jirotkova Saturnina — ten byl sluhou, ale nebál se prosadit spravedlnost. Sociální sítě jsou podobné jako oheň dobrý sluha, ale zlý pán. Mezi využitím a možným zneužitím je velmi tenká hranice. Tady vidím neoddiskutovatelnou úlohu rodičů, kteří by měli plně zodpovídat za projevy svých nezletilých dětí na sociálních sítích. Není možné dítěti pořídit mobil, platit data a nemít odpovědnost za to, co s nimi dělá.

3. Domníváte se, že by měli mít pedagogové určitou specifickou formu ochrany odpovídající jejich postavení, jak například naznačovali na semináři poslankyně Jana Berkovcová (ANO), Renata Vesecká (AUTO) a předseda ČMOS pracovníků školství František Dobšík?



1 Seminář se konal pod záštitou místopředsedy Poslanecké sněmovny Jiřího Bartáka (AUTO). V diskusi vystoupila a posílení ochrany učitelů podpořila i poslankyně Jana Berkovcová (ANO)

2, 3 – Na semináři hovořil mj. předseda školských odborů František Dobšík, zúčastnili se i další členové svazu

Domnívám se, že pedagogové nepotřebují specifickou formu ochrany, ale plnou podporu vedení školy, zřizovatele a — pozor — i podporu České školní inspekce.

4. Školské odbory už delší dobu upozorňují, že učitelé potřebují bezpečí a možnost dělat svou práci bez strachu. Jak hodnotíte vyznění semináře? Podařilo se podle vás šířit problémů pojmenovat a naznačit politické řešení?

Díky vystupujícím i reakcím mnohých účastníků si myslím, že se seminář povedl. Byli zde řečníci ze strany koaličních i opozičních stran a nevznikaly mezi nimi zásadní rozpory. Byla to první vlaštovka na toto téma a já slibuji, že nebude poslední. Žádný seminář však nemůže nahradit podporu pedagogů ze strany vedení škol a zřizovatelů. Radikalizace společnosti se bohužel promítá i do chování rodičů a žáků. Na změně chování musí pracovat celá společnost a každý by měl začít u sebe a u své rodiny. **JAK**

JAK PROMĚNIT „ZLOBENÍ“ V DRUŽINĚ VE VÝCHOVNou PŘÍLEŽITOST



Nekázeň je častým zdrojem stresu a vyčerpání

• Nekázeň jako sdělení

Nekázeň v prostoru školní družiny bývá často vnímána jako problém, který je třeba rychle zastavit. Co když je ale „zlobení“ spíše zprávou než selháním?

Tento text nabízí jiný úhel pohledu: nekázeň jako signál potřeb dítěte, jako příležitost k učení a jako zrcadlo vlastního nastavení. Vychází z praxe školního psychologa a nabízí konkrétní postupy, jak s nekázní pracovat tak, aby posilovala vztah, kompetence i klima skupiny.

• Když „zlobení“ dává smysl

Ve školní družině se setkáváme s dětmi v jiné roli než ve třídě. Odpadá tlak na výkon, struktura dne se uvolňuje a prostor pro spontánní chování narůstá. Právě zde se však často objevuje to, co dospělí označují jako „nekázeň“. Dítě vyrušuje, nerespektuje pokyny, provokuje ostatní nebo testuje hranice.

Tradiční reakce bývá rychlá: usměrnit, napomenout, potrestat. Tento přístup má své místo, ale pokud zůstane jediným nástrojem, často míjí podstatu. Nekázeň totiž není jen porušením pravidla – je to forma komunikace. Otázkou není pouze, „jak to zastavit“, ale především, „co nám tím dítě říká“.

• Kdo je „zlobivé dítě“?

Pojem „zlobivé dítě“ je lákavý svou jednoduchostí, ale zároveň nebezpečný svou redukcí. Označuje dítě, nikoli

jeho chování. V praxi se pak snadno stane, že dítě začne tuto nálepkou naplňovat – nejen ve očích dospělých, ale i ve vlastním sebepojetí.

Z psychologického hlediska je vhodnější oddělovat:

- ▶ **dítě jako osobu** (hodnotná, přijímaná),
- ▶ **chování jako proměnný projev** (který lze ovlivňovat a rozvíjet).

„Zlobivé dítě“ tak často není dítě, které chce škodit, ale dítě, které:

- ▶ neumí jinak regulovat své emoce
- ▶ hledá pozornost (a našlo způsob, který funguje)
- ▶ reaguje na přetížení či únavu
- ▶ testuje hranice, aby si potvrdilo bezpečí prostředí

Z tohoto pohledu se nekázeň mění z problému na **diagnostický nástroj** – ukazuje, kde dítě právě je a co potřebuje.

• Jsem já sám ukázněný?

Supervizní otázka: „Jsem já sám ukázněný?“ může na první pohled působit provokativně. Přesto je klíčová. Děti totiž nereagují pouze na pravidla, ale především na **konzistenci a autenticitu dospělého**.

Ukázněnost vychovatele či pedagoga neznamena bezchybnost.

Znamená:

- ▶ schopnost udržet vlastní emoce (zejména při konfliktu)
- ▶ předvídatelnost reakcí
- ▶ férovost a srozumitelnost
- ▶ ochotu reflektovat vlastní chyby

Dítě velmi citlivě vnímá rozdíl mezi pravidlem, které je sdílené, a pravidlem, které je vynucované. Pokud dospělý jedná impulzivně, reaguje nepřiměřeně nebo mění pravidla podle nálady, nekázeň dětí často narůstá.

Ne proto, že by děti „zlobily víc“, ale proto, že prostředí ztrácí oporu...

Celý článek s praktickými návody naleznete na webu Týdeníku ŠKOLSTVÍ [zde](#).



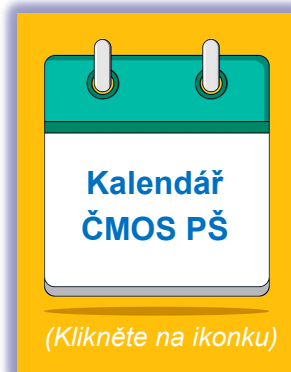
• Seminář Učitel jako lovná zvěř •

Hlavním záměrem semináře bylo upozornit na narůstající nátlak a agresivní chování vůči učitelům, a to jak ze strany žáků a části rodičů, tak i veřejnosti na sociálních sítích. Konal se 11. června 2026 v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Název nebyl nadsázkou, ale záměrným pojmenováním problému. Učitelé se stále častěji stávají terčem útoků a oslabuje se jejich autorita. Akce proběhla pod záštitou místopředsedy Poslanecké sněmovny Jiřího Bartáka (AUTO). Na semináři vystoupil také předseda školských odborů František Dobšík.

Seminář se zaměřil na tři klíčové cíle: zviditelnit problémy, které stát neřeší; upozornit na narůstající počet incidentů, kdy rodiče vyhrožují učitelům; zdůraznit nutnost právní ochrany pedagogů.

Více informací naleznete na webu školských odborů [zde](#).



Číslo vydání 7/2026
Vyšlo 24. 6. 2026
Starší čísla naleznete [zde](#)

Českomoravský odborový
svaz pracovníků školství
Senovážné náměstí 23
110 00 Praha 1

Telefon: +420 234 130 200
E-mail: cmos.skolstvi@cmkos.cz
Web: www.skolskeodbory.cz
Facebook: [@skolskeodbory.cz](https://www.facebook.com/skolskeodbory.cz)

Nepřejete-li si již dostávat tento newsletter, klikněte na odkaz [odhlásit se](#)